

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Pest'a acesta eae totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in tote dillele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Totesiodienile sibantide prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

MORTII CITATI LA TRIBUNALU.

Fruindia verde din carare.
Ascultati cu micu cu mare;
Ascultati, ca-ci o se spunu.
Ce-va siodu si cam nebunu!
Dar se sciti, ca dien aceste
Nu sunt flécuri si poveste,
Ci, precum la noi se spune,
Sunt flori de cons titutiune,
De iubirea cea fratiésca,
De dreptatea unгурésca.

Mers'a vestea si s'a dusu,
Si in nrma a ajunsu
Chiar si pana 'n Osiorhein,
Ca romanii. vai de ei,
Schmerlingani, agitatori,
Demagogi, atitiatori,
Vreu se faca sfara 'n tiéra
Cern, postescu, pretindu toti éra
Libertate si dreptate,
Si-alte multe verdi-uscate.

Mers'a vestea 'n Osiorhein,
Ca romanii ei de ei
Er la Blasiu se adunara,
Si cu toti se consultara,
Si acolo 'n diu'a mare
Au facatu o conspirare
Chiar in contra 'ntregitatii,
Pe campi'a libertatii, —
Si ca tradatori ce sunt,
Au facutu „pronunciamentu.”

„Ce grozava cutediare,
Ca se strige 'n gur'a mare,
Si se spuna ca i dóre
Uniunea-apesátore!
Ce grozava cutediare,
Se pretinda 'n gur'a mare,
Libertate si dreptate,
Si-alte lucruri necurate!”
Striga ungurii in coru,
Si nu poti de gur'a loru.

Fruindia verde de hemeiu,
Scaunulu din Osiorhein
le nuu siematismu indata,
Si cu prip'a 'ndatinata
Citátore aspre mana
La popimea cea romana,
Ca se mérga toti indata
La scaunu la judecata,
Ca se mérga toti ce sunt
Scriși la „pronunciamentu.”

Fruindilitia verde 'n plopu,
Si se scrie: „Tartia, Bobu,
Sunt indetorati se vina
In decursu de-o septemana!”
Bobu cu Tartia celu iubitu
Le respunde umilitu:
„Duce-ne-amu cu plecatiune,
Si acolo noi amu spune,
Ce simtimu necontentitu;
Dar de doi ani amu — muritu!”

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catre Tandala.

Frate de cruce!

Reu m'a mai botezatu, cine m'a botezatu si pe mine, câ in locu sê tragu totu eu cea mai lunga, mai totu de una mi se vine cea mai scurta.

Asiê in dîlele trecute candu se duceau, respective candu-i duceau pe blasieni la Osiorheiu, me bagasem si eu ca benevolus caletorius.

Pe cale inse ce trebueam sê vedu. Satonii si ômenii pe unde treceamu, vediendu-me intre popi, gandeau câ me petreou la pierdiare. Ce idea? despre mine!

Nu erâ apoi acêst'a facatura pe capulu meu! Si inca si Cipariu de caldura si-luase peleri'a din capu si se jocâ cu crucea printre degete, anumitu gandeau toti câti me vedeau, câ procesi'a acêst'a e in onôrea pelii mele.

Ajunseramu in urma si la Osiorheiu. Santiile loru dupa ce-si pravuira levelendree, se dusera la a le sale, era eu me bagai la unu halbsaitli.

Schuvicsu Davidu in midiloculu leiloru pe langa mine.

Traiêscu Dumnedieulu Unguriloru, josu cu opino'a de Dumnedieu a romaniloru! — resunâ o mēsa incungiurata de o trupa de Palmerstoni, Bismarci si Napoleoni.

Si eu?! eu sermanulu de mine rece ca ghiati'a, si cu susletulu in dinti me trasei dupa o mēsa, mi-inpletii piciorole si-mi pitulii capulu intre umeri si me umplu o frica, incâtu si vinutiului dinaintea mea inca i erâ mila de mine.

Audiindu inca plânse câ, josu cu opino'a de romanu, inmuti'a jocâ in mine acusi ciardasiu acusi tieperpolca. Gandeam, câ eu o sê fiu opino'a cea de Dumnedieu

De frica si spaima mi si aduseiu indata a minte de candu voiau satenii sê me puna cu puterea bireu, si eu nu voiam, dar aici nu mi se pré inparea a o scapa asiê usioru ca cu bireirea.

Slava tatalui câ nu fu asiê; erâ vorb'a de buitagatâii din Blasiu.

De-ar avê romanii atâtia santi si Dumnediei pe câti-i audii insîrandu i aci, de-abunasēma ne-ar ajunge la totu romanulu dēca nu trei da barem doi.

Pe mine me pestrecuse tôte, si fric'a si frigurile, inlemnisem ca vai de mine. Fric'a cea mare mi-aduse o alt'a si mai mare, me temeam câ ômenii acestia vediendu-me asiê, voru cugetâ câ eu sum repausatulu Tari'a si m'oru apucâ cu invietorile.

Sê traiesci prietine! me agrâi unulu cu unu paharu de vinu. Nici sê me fi lovit cu cineva cu unu toporu peste siele nu sariam mai iute in picioru. Preteni'a fu facuta.

Apoi ne apucaramu cu totii a sfatuî, câ ce aru trebui facutu cu hotii de romani, cum s'ar putê starpî de pe sati'a pamentului si cum ar trebui invetiatii la omenia buitagatâii cei din Blasiu.

Care de care ne faceamu mai cu mai mare procopsēla, pe intrecute voiamu a fi si unulu si altulu judi de sange; unii dīceamu câ ar trebui facutu cu toti popii romani, fara deosebire, ca cu episcopulu Aronu in Vintiulu de josu, era la esti civili, datu glontiu ca la cane.

Cumca ce au hotaritu mai de parte ortacii mei, nu sciû; dar cumca ce va hotari celalaltu tribunalu, aceea vomu vede-o atunci.

Si si pana atunci, remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

Lupii de dōne felinri.

Se scie din poveste, câ lupulu hamisitu Voindu sê-si faca préd'a in modu mai poleitu, — (Câ-ci fiér'a inca scie, câ lucrulu invelitu In 'nalt'a politica nu e asiê uritu!) Se puse si-si cascigâ diploma de medicu Si-asiê porni sê-si faca si dinsulu pracs'a unu picu; Câ-ci largu mai este campulu si medici sunt putîni, Si vitele candu ambla, adese calca 'n spini. Aceste cugetase mediculu diplomatu, — Deci fi va dinsulu fōrte si pré bineventatu.

Noroculu orbu se dīce d'a lumci invetiatu, Câ lupulu afla ce-va, de ce sê ve mirati? Câ-ci reulu se intempla si omului ce-e dreptu, Si 'n casu ca si acest'a si lupulu e desceptu. — Aflatu-a dara lupulu unu calu placutu, frumosu, Ce scie despre medicu si face-se morbosu, Se váieta cu gele câ-lu dōre unu picioru. „Ajutu-ti eu indata, ti-vinu intr' ajutoriu, „Arēta-mi numai ran'a, câ 'ndata-o voiu legâ“ („Si gâtulu meu de fōme, acusi se va scapâ.“)

Deci lupulu, ca mediculu dibaciu si intieptu Privesce cu-atiune sê vēda de deseptu, S'apropia cu sete de-alu calului picioru, Sê-lu prinda sê-lu inghita erâ ferbinte doru. Dar' calulu si-curōsce pré bine-alu seu medicu Si sci c'ar vre sê-lu mance ca mare politicu; Deci fara pregetare lovesce-lu peste flitu Si mediculu se culca de totulu amentîtu. Apoi vediendu sucesulu ce-lu fece ca medicu, Jurâ câ d'asta pracs'a ca lupu n'a sci nimicu.

Acest'a fu, mei frate, unu lupu mai luminatu, Câ-ci dintru o patita remase invetiatu; Dar' lupii mai nimernici, mai prosti, nesocotiti, Nu vreu sê tiena minte câ dintii li-su sdrobiti, Ci si acum cu sil'a bagâ-a' aru de medici, Câ dōr' si-oru face préd'a ca nesce politici... De si intrég'a lume i sci câ sunt tirani, Si vorbele loru blande nu li se ieu de bani. Dar' dinsii-su fara satiuri, li place a rapî; Ci speru c'atunci copit'a din nou i va trintî!

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Aluleo, Dómnne, ce se vorbesce prin satu! Totu am incremenitu, candu am auditu.

F. Nu me speria asié tare, ci spune-mi ce ai auditu, ca sê sciu si eu.

T. D'apoi, drag'a mea, se vorbesce, câ si barbatulu teu vré sê fia metropolitu la Blasiu.

F. O bata-te noroculu, sê te bata! Ce ai mai potutu audî si tu! Barbatulu meu sê fia metropolitu!

T. Ce mai lucru mare!

F. E dreptu, câ intre cei ce dorescu a fi, sunt multi, carii sunt mai prosti decâtu barbatulu meu, — inse elu totusi nu viséza de metropolia.

Cuventările

coloru trei aspiranti la metropol'a blasiana.

I.

Alegeti-me pe mine!

Omu ca mine nu mai capetati sê amblati cu bêta de fieru si opinci de otielu. Eu am facutu tôte Cestia lalti toti sunt interesati. Eu nu am neci unu interesu. Me pierdeti si ar' fi mare paguba. Tóta lumea e pentru mine. Mi-a venit scrisóre de la grofulu. . . Si elu me asigura. Numai. . . (sub pamentu se audu aplause frenetice, ca si in dieta, candu vorbesce Macelariu si Hodosiu. Vórbele cuventatoriului se invingu de sunetulu aplauseloru acestora, in câtu abié mai audiramu sunetele : „prof.“ si „Osiorh.“)

II.

Noi avemu lipsa de unu omu betranu cu multa tactica si prudintia; de unu omu betranu carele sê se retraga de totu din scomotulu miscârilor politice si sê védia numai de beserica. Campulu lupteloru politice nu este partenitoriu acum. Siuluti, seraclu betranu, n'a priceputu, ce e de facutu. (Ventulu aduce sunete aprobátore de catra Aiudu.) Sê ne retragemu, sê nu ne arátamu superati, din contra sê fimu cu voia buna si sê asceptâmu alte tempuri, in cari (sê ploia colaci preste noi, intregesce unulu dintre ascultatori, si mitre preste capetele aspiranților, dice altulu — dupa care oratoriulu incetéza.)

III.

Laudetur Jesus Christus!

Déca santulu parinte se va uitá cu indurare cátra noi, eu voiu indereptá si vindecá relele, sub care geme beseric'a nóstra. Binecuventarea santului parinte, sê fia cu noi, câ apoi eu tôte le voiu pune in ordine. Santulu parinte, cu (unulu dintre ascultatori : Ddieu sê tiená pre S. parinte in Rom'a pre santi'a ta câtu de multi ani in . . . , éra pre noi aici!).

TANDA si MANDA.

T. Audit'ai ce s'a intemplat?

M. Ba.

T. Tribunalulu din Scaunulu Muresiului a citatu si pe Tartia si Bobu inaintea sa, pentru câ au subscrisu pronunciamentulu.

M. D'apoi, câ acestia au muritu inainte de ast'a cu doi ani.

T. Totu una, ei totusi trebue sê se infatísiedie la Osiorheiu.

M. Apoi bine! Noi ne-omu bucurá tare, déca cinstitul tribunálu i-a poté — invia.

T. Apoi nici asié ce-va n'am mai visatu!

M. Ce?

T. Mateiu Popu si Tulbasiu, carii au subscrisu interpelatiunea lui Macelariu au votatu *pentru* legea honvediana. Ce e ast'a?

M. Ast'a, frate, e consecintia din sfer'a politicei innalte.

T. Audi, audi acolo!

M. Unde si ce?

T. Si romanii din Naseudu s'au dechiaratu *pentru* pronunciamentulu din Blasiu.

M. Pe semne, domnulu capitán supremu nu a fostu pe atunce a casa.

Pop'a si dascalulu.

Dascalulu : Parinte! Cu bucuria ti-spunu, câ mi-vine gratis o fôia pedagogica din Pest'a.

Pop'a : Nu cumva „Fôia invetiatoriloru“?

Dascalulu : Chiar aceea o asceptam si eu, dar in loculu ei mi-veni „Néptanitók Lapja“, din care — spre nenorocirea mea — nu pricepu nimica.

Pop'a : Mangaia-te, frate, câ in tóta nenorocirea este si ceva norocire.

Dascalulu : Ore n'ar fi bine sê reclamediu *pentru* editiunea romanésca?

Pop'a : Lasa-te, câ-ci din aceea ai pricepe si mai — puțin.

Post'a Gurei Satului.

Sosdia. Dlui I. St. La dorintia te asiguredin, câ prenumeratiunea *pentru* „Panteonulu Romanu“ a sositu.

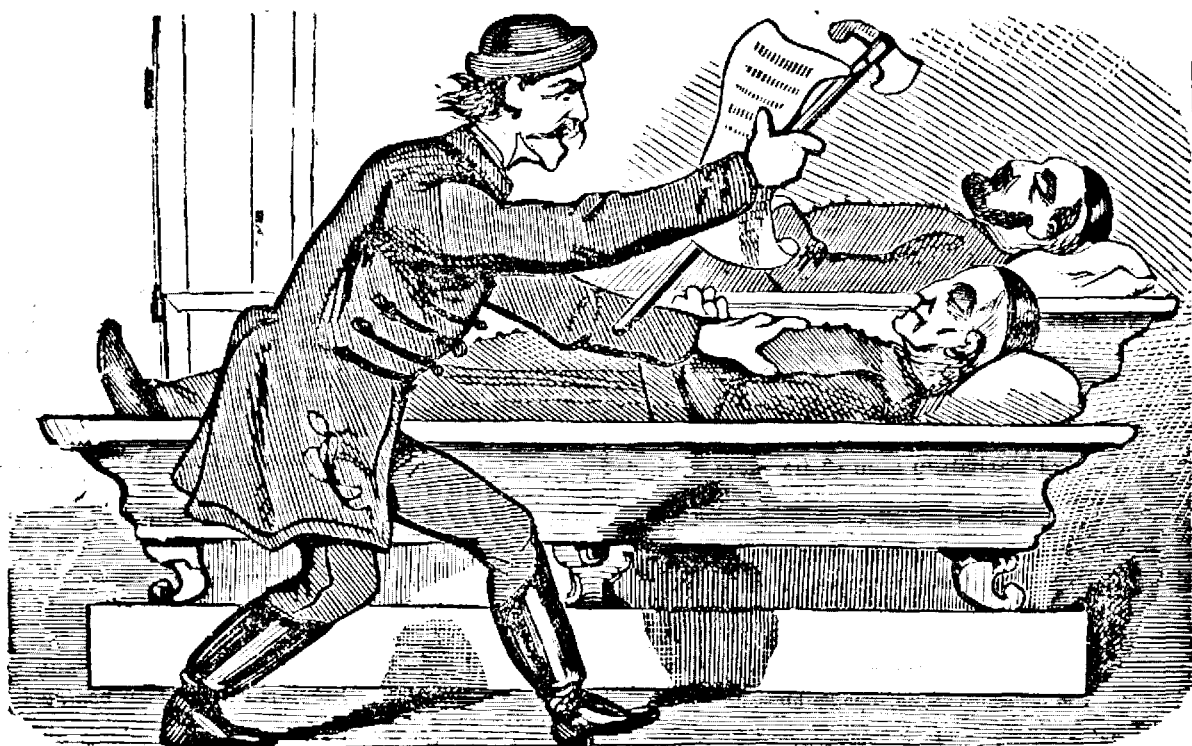
Caransebesiu. Tablourile se dau numai prenumeranților „Familiei.“ Dispune dára de cei 60 cr.

Sufia ventulu mntu. Dieu mai bine-ai fi facutu, dé-c'aj fi tacutu.

Dorinti'a mea este mica. Si dorinti'a mea e fôrte modesta. Nu dorescu mai multu decâtu sê-mi dai pace si nu me omori cu versurile dtale.

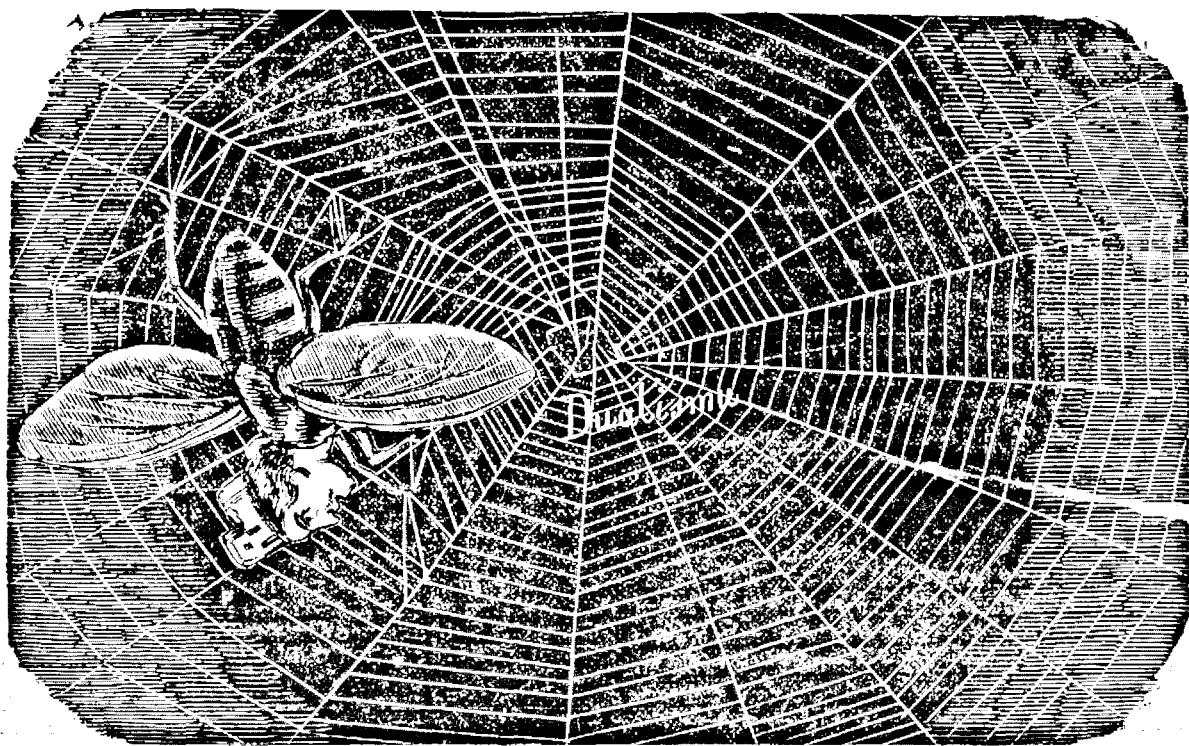
Cine esti? Eu sum Gur'a Satului, carele nu publicu versuri rele ca si acest'a.

O citare.

Pista : Auditi, voi morti! In decursu de trei zile sê ve infatîsiati inaintea tribunalului din Osiorheiu pentru cã ati subscrisu pronunciamentulu.

Musc'a prinsa.

Serman'a musca, cum a mai pacalit'o paingenulu!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** P' iati'a de pesci Nr. 9.